

Hvad er bedst for børn, når forældre er i uløselig konflikt?

Svaret er ligetil: FRED OG RO.

Fælles forældremyndighed og udvidet samvær er ikke til glæde for børn, når forældrene ikke kan finde ud af samarbejdet til børnenes bedste – selvfølgelig IKKE fristes man til at sige.

Denne helt logiske sandhed har politikerne totalt negligeret med vedtagelsen af Forældreansvarsloven. Vildledt af propaganda – ja, uden tvivl. I god mening – forhåbentligt.

Men nu bør de skamme sig, hvis **ikke** de i forbindelse med evaluering af Forældreansvarsloven tager hensyn til forskning og erfaring samt reaktionerne i landene omkring os og indser, at Forældreansvarsloven er en kæmpe fejltagelse. Erkendelsen spirer jo selvkært alle steder – USA, Sverige, Canada, Australien.

Amerikanske forskere har på basis af norske tal, som er de mest omfattende i verden, for børn i brudte familier, dokumenteret at børn har bedst af begrænset samvær, når forældrene ikke kan enes.

Nu vil "the usual suspects" (læs: Fædreforeningerne, visse politikere og griske advokater, der tjener styrtende på evindelige retssager) naturligvis beklukke undersøgelsen og spørge: Hvorfor er andre undersøgelser så ikke kommet frem til det resultat?

Svaret er lige så simpelt, som det er beskæmmende: **Fordi ingen har spurgt!**

Og ingen har som de amerikanske forskere fulgt en så stor gruppe (knap 16.000) fra barndom til ungdom.

Alle forskere har hidtil baseret enhver databehandling på, at samvær er godt for alle børn, og at meget samvær er dobbelt godt. Uden nogensinde at sætte spørgsmålstegn ved den antagelse. Magen til dårlig forståelse for statistikkens begrænsninger kan det end ikke betale sig at lede i vejviseren efter.

Faktum er, at det forholder sig omvendt, når forældrene strides.

Data viser nemlig, at unge midten af 20'erne klarer sig dårligere uddannelsesmæssigt, menneskeligt og økonomisk end deres jævnaldrende, hvis de gennem deres barndom har haft udvidet samvær. Jo længere væk forældrene boede fra hinanden, med det mindre samvær denne adskillelse naturligt medførte, desto bedre klarede børnene sig.

Højere uddannelse specielt hos fædre øger signifikansen. Forskerne redegør for, at højtuddannede fædre oftere rapporterer konflikt om børnene, oftere bor tæt på mødre, og derfor også oftere udnytter den heraf følgende mulighed for udvidet samvær.

Forskerne konkluderer, at børn af forældre i konflikt får deres liv og udvikling besværliggjort og forstyrret af de to hjem. Børnene skal konstant tilpasse sig og tage ansvar. Det går ud over deres evne til at passe skole og uddannelse og dermed blive livsduelige voksne.

Konflikten mellem far og mor forhindrer børnene i at opnå deres virkelige potentiale, når de samtidig med sorgen over samlivsbruddet skal leve med de konstante skift mellem to himmelvidt forskellige hjem

Det stemmer fuldstændig overens med bl.a. nye danske undersøgelser, der afslører at selv børn i forældrefrivillige deleordninger bliver pressede og stressede. Ligesom tilsvarende norske undersøgelser dokumenterer, at børn ansvarliggøres.

Data stammer fra en tid, hvor udvidet samvær var 5/9 ordninger. Der skal derfor ikke meget fantasi til at forstille sig, hvad diciderede deleordninger kommer til at betyde for børnenes udvikling på længere sigt. Deleordninger som Statsforvaltningerne tankeløst hver dag presser ned over hovedet på børn af forældre i uløselig konflikt. Statsforvaltningerne er endda forvorpne nok til at fremføre: "Jamen, vi spurgte og børnene ville det selv" Goddavn' do! Har man aldrig i systemet hørt om loyalitetskonflikt?

Hvem vil vædde om, hvorvidt netop dén håbløse forklaring på påtvungne deleordninger bliver en prominent undskyldning i forbindelse med evalueringen af Forældreansvarsloven?

Det ændrer ikke på, at undersøgelsens konklusion totalt slår bunden ud af Forældreansvarslovens hovedregelslovgivning om fælles forældremyndighed og udvidet samvær. Den er hinsides retfærdiggørelse og i direkte modstrid med det enkelte barns tarv. Forældreansvarsloven ender helt sikkert med forfærdende konsekvenser for en del af den opvoksende generation.

Der er kun én fornuftigt reaktion: Lav **SÅ** den lov om. Det kan kun gå for langsomt!

Anette Christensen